

Redactat de **NICU STEJEREL.**

Redacția **ARAD, Mikes Kelemen utca 8/10.**

Toate manuscrisurile să se trimită la adresa aceasta.

Cucu despre alegerea din Lugoj.

Cîntă cucu dea rîndul,
 Și ne spune săracul,
 Cum s'au purtat Români,
 În ziua alegerii;
 Că s'au purtat foarte rău,
 De i-ar bate Dumnezeu
 Pe toții pe aceia,
 Cari și-au lăsat nația,
 Cîntă cucu din Carpați
 Și cîntă la renegați,
 Și el le cîntă la toți
 Dar mai întîi la preoți.
 Și le zice cucu așa:
 Ca să-i bată precesta,
 Pe acei preoți rătăciți,
 Cari pentru cinci florinți
 De ocară s'au făcut,
 Dreptul sfînt și l'au vîndut.
 Voi preoți, voi hotentoti
 F'ireați a lui scaraoțchi,
 Ne mîncarăți omenia
 Mîncavar pe voi pustia!
 Că votarăți cu streinul,
 Mîncavar pe voi veninul!
 Vai săracă sfîntă sfită
 Pentru cine ești croită,
 Să te poarte 'n biserică
 O ființă nătrebnică.

Și zice cucu mereu,
 Să-i bată Dumnezeu
 Pe acești popi dela sate
 Cari fac astfel de păcate.
 În ziua alegerii, Cluj
 Tare bine îmi veni
 Ca să-i văd cu ai mei ochi
 Pe acești prăpădiți de popi
 Cînd se duceau la votare
 Că se duceau cu paș mare
 Și se duceau voinicii
 Chiar naintea muzicii;
 Și să duceau dumnealor
 La umbra steagurilor,
 Erau popi încinși cu brîne
 Și nu le era rușine.
 Și i-am văzut și eu baș
 Pe barbă cu papricaș.
 Pe-acești popi pe-acești măgari.
 Hai să-i scoatem din altar,
 Să-i trimitem noi la sapă
 Că nu-s buni de altă treabă.
 Și cucu de atîta scîrbă
 Iși caută loc să se ascundă
 Că fiind tare ostenit
 Pe popi i-au afurisit,
 Și cu ei a isprăvit,
 Și s'a dat la odihnit.
 Și-n fire cînd își venii
 Incepu cu dascălii,
 Cîntă cucu pe uliți,

Voi dascăli voi prăpădiți,
 Așa iubiți poporul
 Care vă dă crețjarul,
 Cu sudoare cîștigat
 Să-l dea la un renegat?
 Batămivă precista
 Așa vă iubiți legea?
 Imi fu dat atunci și mie
 În ziua alegerii
 Văzui pe toți dascălii:
 În ziua de întii Iunie
 Mîncînd nene papricaș
 Și jucînd veseli ciardaș.
 Jucau bieții dascălii
 De le pocniau cioarecii.
 Dar cum dracu n'or juca,
 Căci chiar banda le zicea
 Și banda le zicea bine
 Chiar »Deșteaptă-te Române«.
 Dar cum drac s'or deștepta,
 Că nu-i gata răchia
 Pînă răchie mai este
 Nu voiesc să se deștepte.
 Cînd auziau muzica
 Incepeau ei a urla
 De Lugoșu răsuna.
 Se mirau toți oamenii
 Cum fac chiar ca și porcii
 Cînd îi taie oamenii.
 Ba și dracu se mira
 Și se gîndea că o săi ea.
 Iar cucu din pom grăia:
 Grăbește drace de ia.
 Că am gătat hîrtia
 Nu mai am unde scria.
 Căci cucu ședea ascuns
 Și luase toate înscris,
 Ca să poată să ne spună
 Despre ei vre-o veste bună.
 Dar cucu așa ne spune
 Cum lis faptele de bune.
 Cucu acu vile-o spus
 Și mai departe s'o dus.
 Și se pune pe stobor
 Să se uite la popor.
 Și văzînd el poporul
 I se opri și cîntul
 De năcaz, că ce vedea
 El atuncia că sbura.
 Sbură drept într'un cireș

Și începui către chineji:
 Voi chineji, voi prăpădiți
 Fireați fi afurisiți,
 D'apoi voi nu vis români
 De dați votul la străini?
 Și pe voi, precum văd eu,
 Iar v'o bătut Dumnezeu!
 Că pentru draga chinezie
 Vîndurăți dragă nație.
 Dar știți ce mi-ar fi drag mie?
 Să vă văd într'o funie
 Și mi-ar mai fi mie drag
 Să vă văd pe toți în ștreang.
 Că de alta nu sînteți buni
 Voi nimernici și nebuni,
 Și acum o fi destul
 Pentru cucu săracul!

Puțul Cucului.

Cucu la Begheiu.

Frunzuță verde de tei
 Cîntă Cucu pe Begheiu,
 Frunză verde leuștean,
 Cîntă-n comuna Jupani
 Tot a jale supărat
 Despre ce s'a întîmplat
 Cînd s'a ales deputat,
 Unde a fost candidat
 Doctor Ștefan Petrovici
 Prea iubit de mari și mici,
 În cercul Lugoșului
 Ce-i fruntea Bănatului.
 În această luptă mare,
 Ce-a purtat-o fiecare
 Român bun și de omenie,
 Cum toți s'ar cădea să fie,
 Niște cloțe (cloșcă) s'au aflat
 Ce ouăle le-or stricat,
 Penele și le-or sburlit
 Și ouăle le-or clocit.
 Aste cloțe blăstămate
 Sînt dascălii de pe sate

Popa cel dela Susani
 Cu dascălul dimpreună
 Or plecat cu voe bună,
 Uitându-și că sînt români
 Și ne-au vîndut la străini.
 Iar a doua cloță rea
 Ce și-au lepădat legea
 Cu pană roșie-n moț,
 Par-că-i întrecea pe toți,
 Foarte tare s'au sburlit
 Și multe ouă a clocit,
 Acest vînzător de neam
 E dascălul din Jupani.
 Numele lui sună astfel
 Stepanescu Dömötör,
 E mai mare renegat
 Decît jidanul din sat.
 Biserică-au părăsit
 Și-au plecat la corteșit,
 Cu chinez și cu jidani
 După papricaș și bani.

Concertul din Jablanîța.

Cucule pană pestriță
 Mai cîntă la Jablanîța
 Cum ai cîntat în trecut
 Așa frumos și plăcut.
 De dascăl dar-ț'o plăcut
 Acui primăvară cîntă
 Și trecînd prin cele sate
 Și pe la noi te abate
 Și te așază încetișor
 La viviluță 'n obor
 Că el este învățator
 Și s'au apucat să facă
 Un teater lui pe placă
 Cu feciori și niște fete
 La cari mintea le lipsește
 Sînt sărite din călcâni
 Și sînt ciuha satului
 Să se pună la hotară
 Ciurma n'ar tuna în țară

Și de-ar păzi cînepa
 Vrăbiile s'ar speria
 Apoi Domnu învățator
 E drept că-i tăietor gol
 Gură mare, ba-i și spîn
 Grumaz lung, și nasu strîmb
 Apoi picioarele lui
 Tocmai ca a stîrcului.
 Apoi dascălița lui
 Parcă-i muma pădurii
 Bună de întărcat copii
 Iei doi cînd intră în școală
 Copii fug de să moară
 Ba și noaptea îi tot visează
 Și de iei să spăimîntează
 Cuce pasăre măiastră
 Dute punte pe fereastră
 La Domnul Petru Nicoară
 Că are o fetișoară
 Că e 'naltă și gușată
 Conțertu tot diaia îl joacă
 Și cîntă cuce așa
 Dragă nu te supăra
 Că de vină nu țiș eu
 Dascăli dacă nu te ieu
 De dascăl dar-ț'o plăcut
 Să fi jucat conțertu de mult
 Nu acu hoarcă bătrînă
 Să te puni la copii mumă
 La copii de vîrsta ta
 Cine dracu te-o mai lua
 Nu chiar nici ai dela oi.
 Nu-și iau pe cap la nevoi
 Vacile dacă te văd
 Fug toate de să prăpad
 Dascăl dacă te-ar lua
 Copii în școală n'ar șede
 Așa trebuie să rămîni
 Ca să-ți crești ai tăi copii
 Cari tu ți iai făcut
 În fetia ta de mult
 Tot umblind prin judecări
 Cu oameni însurați
 Apoi proști nu-s dascălii
 Să iee mume cu copii
 Trebuie să mai fetești
 Pîn dascăl îți dobîndești
 Și să mai vezi Orșova
 Pîn dascăl vi căpăta.
 Și cîntă cuce mai cu chef

La Pau Stroiescu în bert
 Să nu să prea fălească
 Că-și dă fata preoteasă
 Că tiologu ci-o cere
 Nici în picioare nu merge.
 De aci cuce sboară îndată
 La lu David Ponia fată
 Care o fost dată în foi
 Care de aur cercei
 Și are și trei papuci
 Nu să poartă în opinci
 Și cine să ar afla
 Fata lui de a o lua
 Să nu fie românași
 Ci să fie vandrocaș
 S'aibă băț ori parazol
 Nu saponi oare topor
 Cum îi omu muncitor
 Aste fete renumite
 Au fost la concert poftite.
 Toate trele cu părinți
 Nu li-ar mai ajuta sfinți
 Că-s viță de bănățene
 Și s'o făcut jidovoane.
 Ba li-or fost și mare fală
 C'au mers la concert sub strajă
 La concertu jidovesc
 Nu la balul românesc
 S'or dus să joace ciardaș
 Burdia le dă papricaș
 Și le aduce pețitori
 De cei ce-s învățători
 S'or mai face dăscăliță
 Când te faci cucule miță
 De aci cuce dacă vrei
 Dute la Petru Griviei
 Și-i cîntă cuce din gură
 Că e strîmb peste măsură
 La alt concert nu să ducă
 Că o iau oameni la fugă
 De-l văd că se șuvăiește
 Ca să vorbească ungurește
 Și ia-o cuce de-a dreptu
 Drept la Meilă a lu Grecu
 Și-i cîntă cucuțule
 Că ș'o perdut mințile
 La conțert a tot juca
 Cîndind că dor s'o însura
 Cei drept e frumos copil
 Strîmb în șaizeci de feluri

Acești doi ficiori numiți
 Au fost la concert poftiți
 Și s'au dus toți au probit
 Dar lumea n'a mai venit
 Jandari toți au plecat
 Cu strajăni la un sfat
 Și-au adus lumea la școală
 La circus conțert să vadă
 Or strîns vr'o douăzeci de inși
 Și în școală i-o închis
 Ușile li-or încuiat
 Și de circus s'o apucat
 De odată oameni văd
 Că pe bină maimuță șad
 Pe dascăl îl văd strîmbînd
 Pe Doamna Erseli țipînd
 Pe doamna Ierina vaitînd
 Iar pe alu Ponia fata
 Făcînd ca o cățea turbată
 Și cei doi feciori din sat
 Să certau ca draci în iad
 Și mai niște cocostîrci
 Tot de neam de cei burdiști
 Lumea așteptînd să vadă
 Ce s'o face mai cu seamă
 Și îi văd că șed pe bină
 Și să umplură de spaimă
 Și vrînd afară să iese
 Ușa încuiată este
 Pentru treburile necesare
 Pe ferești au trebi să sară
 Și care or mai rămas
 Au jucat toți un ciardaș
 La oală cu papricaș
 Și la ziua s'or lăudat
 Că papricaș or mîncat
 Și tot la ziua or zis
 C'a fost frumos la circus.
 Cuce tu dar le mai cîntă
 Că îi bate maica sfîntă
 Cînd mai fac în satu nost.
 Conțert de cel jidovesc
 Mai cu samă acu pe post.
 Spunele cuce să vadă
 Și pe tine să te creadă
 Că cum rîde al popor
 De toată prostia lor.

Un Jablanician.

Petru Purcărel.

— Baladă. —

Minăru voinicel:
 Dimineața se scula
 Și cu turma s'a pleca
 În mijlocul codrilor
 Și prin fundul văilor.
 El din fluer fluera
 Și peste-o comoară da.
 Petru'ndată ce-o vedea
 La dînsa se repezia,
 P'îngă sine-o 'nfășura
 Și din gură așa striga:
 De munții cutremurau,
 Codrii toți se legănu,
 Ripele se dărimau,
 Apele se tulburau,
 Pășerile ameteau
 Și de pe crengi jos cădeau.
 Tată-l său îl auzia,
 La el curînd alerga,
 C'atîta voinic avea,
 Și din grai așa-i grăia:
 — Petre, Petre, scumpul meu,
 Să-ți ajute Dumnezeu,
 Dar ce-i oare, ce-o să fie,
 De strigi cu așa tărie?
 Iar Petru se prefăcea
 Și din grai așa grăia:
 — Măi Taică, Tăicuțule,
 Sufulcă-ți mînicile,
 Că la-un copac m'am culcat,
 Și-un șarpe'n sîn mi-a intrat.
 Scoate-l, scoate-l, că mă strînge,
 De sufletul mi-se stînge!
 Tatăl său se mînia
 Și lui Petru îi zicea:
 — Mai voiesc fără de tine,
 Decît fără sînge 'n vine.
 Șarpele tău m'ar mușca,
 Și rău m'ar învenina!

Petru mai tare striga
 Și plîngea de răsuna,
 Maică-sa îl auzia,
 La el iute alerga
 Și din grai așa grăia:
 — Petre, Petre, dragul meu,
 D'auzit-am glasu tău,
 Glasul tău de dulce prunc
 Și-am venit să te ascult:
 Ce te doare așa tare,
 De răsună 'n depărtare?
 Petru meru se văita
 Cătră maică-sa zicea:
 Lîngă-un copac m'am culcat

Și-un șarpe 'n sîn mi-a intrat,
 Sufulcăte pînă'n coate
 Doară șarpele-și vei scoate,
 Că mi strînge cu 'nfoacre,
 Peste cruda mea spinare.
 Maică-sa se mînia
 Și lui Petru îi zicea:
 — Mai bine pe tin' te sugă,
 De cît mîna să mi-o frîngă.
 Și pe Petru îl lăsa
 Și acasă se ducea.

Petru iar din nou striga
 Munții se cutremura,
 Codrii toți se legănu,
 Ripele se dărimau,
 Apele se tulburau,
 Fetele se spăimîntau
 Și toate se întrebau,
 Ce e oare, ce să fie,
 Ce glas vine din pustie?
 Ibovnica-l auzia,
 Poalele își sufulca
 Și la Petru alerga
 Și din grai așa grăia:
 — Petre, Petre-al meu iubit,
 Glasul tău l'am auzit
 Și la tine am venit;
 Am lăsat jocul din sat
 Și la tine am plecat. —
 Ce rău ți-s'a întîmplat
 De ești așa supărat?
 Ori vr'un purcel ți-a murit,
 Sau hoții te-au jăfuit,
 Ori dor de mine te-a prins
 De-ai strigat mereu și-ai plîns?...
 Petru pe ea — o asculta
 Și plîngînd așa-i zicea:
 — Mărie, sufletul meu,
 Ascultă ce-am pățit eu:
 Nici purcel nu mi-a murit,
 Nici hoții m'au jăfuit
 Nici dorul tău nu m'a muncit,
 Ci la-un copac m'am culcat
 Și-un șarpe 'n sîn mi-a intrat,
 Și mă strînge fără milă
 Peste mica mea inimă.
 Mărie îl asculta
 D'alba-i mîna-și sufulca
 Și din grai așa grăia:
 Mai bine mîna mi să frîngă
 De cît șarpe să te strîngă:
 Și ea mîna 'n sîn băga
 Și comoara o scotea,
 Căci comoară era 'n sîn
 Iar nu șarpe cu venin.
 Și galbenii adunau.
 De dragostea lor frumposă,
 Soarele par'că 'n loc sta
 Și la ei cu drag privea.

Ziua, trei zile ținea,
Noaptea nu se mai iveau
S'ântunece dragostea.

Petru Purcărel să 'nsoară,
Cu o zină fetișoară,
Cu drăguța Mărioară.
Tot satul să'nveselește
Cînd popa-i blagoslovește.
Apoi junii chiuiesc
Și cu Purcărel pornesc,
Toți «noroc bun» îi poftesc
Și din grai așa grăiesc:
— Să trăiești, să'bătrînești,
Tot tînăr să te simțești.
Iar cînd vei fi mai bătrîn:
Să fii cel mai brav Român:

Comunicată de: PETRU GRAMA.

Din snoavele lui Amfilochie Ciobotă călțunar în Cismești.

Trecînd prin cercul Oravița în ziua alegerii chiar cînd au fost să voteze fruntașa comună, Maidan, și ce să vezi, sermanii alegători mergeau în rînd doi cîte doi, însă fără conducători, m'am gîndit se vede că poate nu poate nu este nici vre-un preot sau învățător în acea comună, dară alegătorilor fiindu-le rușine lor de rușinea săvîrșită de preoții lor căci au doi la număr (nu iar mai avea), unu Popa Iana, adecă cum îi mai zice Poșta-mester, se vede că nu-i destulă popia, ci și cu poșta se ocupă, bag seamă de aceia au aflat de bine fețele sîntite dela Caransebeș ca să-l decoreze cu briu roșu. Poșta-mester și briu roșu, unde s'a mai pomenit? Celălalt Popa Cîmpianu cînd îl cauți îi fa Anina căci și Sf. sa nu-i destul cu cit îi plă-

tim noi dar îi mai trebuie și Anina și congrua, trei deodată și zice că lăstia-s luminătorii poporului, de astfel de luminători să ne fe-rească D-zeu. De aceia nu s'au văzut în fruntea poporului așa sermanii alegători spre rușinea proștilor au pus un neamț.

În fruntea lor fiind acela morar în acea comună, și dacă l-au întrebat cineva că unde le sînt preoții, ei au răspuns că acesta li preotul lor și spre rușinea lor unde nici nu sa mai auzit să bași voteze nemți cu naționaliști dară ei din doi preoți să nu voteze nici unul, rușine să le fie și înaintea lui D-zeu dar și înaintea poporului.

Așa a ajuns momarul din Măidan, un Neamț în fruntea poporului în locul preoților! Oare a cui e rușinea? Zău a mea nu-i, nici a satului, dar nici a neamțului.

Din Curtici.

Și tu mîndră ce ziceai,
Cînd lîngă mine ședeai?
Cînd cui mine mîna-ai dat,
Cu gura te-ai blăstămat:
Să nu ai noroc de bine,
Dacă te-i lăsa de mine,
Binele tău a sburat,
Cînd pe mine m'ai lăsat.

Ficiorul care se ține,
Ia fata care rămîne;
Fata care alege mult,
Se mărită după mut.

Unde am văzut om frumos,
M'așezai lîngă el jos,
Și m'am pus de l'am iubit,
Ș-acela m'a 'nbătrînit!

Toată lumea 'mi zice mie,
Că nu-s om de omenie;
Nici lumea nu face bine,
Cînd mă judecă pe mine:
Uite-să întii la sine,
Apoi vorbească de mine!

Culese de: Iosif Grozav.

Hora țărănilor.

— Din Eșelnița. —

Deafeci mîndră, că ești mîndră,
Că ți-s pangenii pe grindă;
Deafeci mîndră ești frumoasă,
Că casa ți gunoioasă.

Cîte mîndre avutam eu,
Aș fi un solgăbirău;
Dar pe cîte le-am lăsat
Să le strîngi ai face un sat.

Joacă mîndro, nu te da,
Că cămașa nu-i a ta,
Joacă numai tot nainte,
Că 'n gură n'ai nici un dinte.

Ce făcui și ce lucrui.
Tinerel mă însurai.
Mă 'nsurai, luai muiere,
Luai soacră mumei mele!

— Din Rodna vechie. —

Frunză verde și una,
Spune, bade, maică-ta,
Că de s'ar și măcina
In moară ca făina,
Noi de om fi dragi, ne-om lua,
Iar de nu, ne vom lăsa.
Cînd maică-ta seamănă
Strat de mac în vîrf de ac;
De o vedea, că macul crește,
De lăsat tragă nădejde.
De o vedea, că macul sacă,
Facă bine să mai tacă.

Mă uitai din deal pe luncă.
Toate plugurile umblă.
Num-a meu îmi șade rău,
Că ferele-s la birău,
Potingu-i la făgădău.
Ferele-s pentru porție,

Potingu pentru beție,
 Grapa pentru datorie.
 Stau pe loc și-mi fac de lege,
 Că la toamnă ce-oi culege?
 Strînge oi ce-am sămănat,
 Or m'oi uita cu bănat
 La cela ce a lucrat.

Cine trece pe sub sat?
 Trece badea fermecat.
 Două fete din cel sat:
 Cu tina dela fîntînă,
 Să nu mai aibă hodină,
 Cu o floare de cicoare,
 Să se uște pe picioare.

Pe margina de ogor
 Merge badea plin de dor,
 Cu mina grîu sămănînd
 Și din gură-așa cîntînd:
 Să te faci grîule nalt,
 Să stai drept la secerat,
 Ca mîndra la sărutat.
 Nalt în pai, la spic mănos,
 Cași lelea de frumos.

Culese de: S. Murășanu inv.

Decît cu urîta-n casă,
 Mai bine cu boala-n oasă;
 Boala nu ține cu luna
 Dar urîta cîtu-i lumea!

Nevasta care-i nevastă
 Slobodă-i să se iubească,
 Și cu mine și cu altu
 Numai să n'afle bărbatu.

Frunză verde de pe lunci
 Năcăjitu-i omu-atunci
 Cînd își dă boii pe junci,
 Și fetele după slugi!

De-aș trăi cît aș trăi
 Fată mare n'aș iubi
 Aș iubi o copilîță
 Să am mai lung timp drăguță.

Frunză verde lemn sucit
 Cine drac a auzit
 Nevastă cu ibovnic
 Și fată cu copil mic!

Mîndra mea se laudă
 Că nu-i gură ca la ea,
 Dar mai este la neveste
 Numai nu să povestește!

Tună Doamne și trăsnește
 Tună-n cine despărțește
 Dragostea dulce curată
 Intre fecior și o fată!

Rele vremi am ajuns nene,
 Că fetele toate-s doamne
 Cu peptare din barșoane;
 Părinții le mor de foame!

Mărită-te horholină
 Nu mai sta fată bătrînă,
 Că și dracu s'a-nsurat
 Dar tu nu te-ai măritat!

Harnică-i muerea mea,
 Harnică dracul s'o ia;
 Că-ntr'o lună toarce-o lână
 Dar mînc-un coș de făină
 Și-o jumate de slănină!

Mîndr'o vai frumoasă ești
 Colea, cînd te rumenești,
 Iar cînd ești nerumenită,
 Ești ca dracul de urîță.

Frunză verde de sălcută
 Dară fata cea micuță,
 Ia să fură pe la șură
 Și mă satură de gură!

Frunză verde lemn domnesc
 Țucui gura cui gîndesc,
 Țucui ochii cui doresc.
 O frumoasă floricea
 O doresc să fie a mea.
 Floriceana-i o fetiță
 Țucui ochii și 'o guriță!

Poșta Cucului.

N. O. Tirnavița. — Publicăm bu-
 curos. Așteptăm poveștile. Dar să fie
 culese din gura poporului, nu luate de
 prin alte cărți....